

9. Wat is vrede?

'Vrede' - wat een geladen woord! Een woord dat verwachting beantwoordt en hoop vervult en van teleurstelling en gevangenschap bevrijdt. Naar vrede zoekt en verlangt elk hart in deze wereld vol onrust en onvrede. Vrede is de grondslag van het ware leven voor ieder afzonderlijk, voor het samenleven met de naaste en voor de hele mensheid.

Menigeen zoekt vrede in de bezinning of in de stilte van de natuur; anderen in de studie van geestelijke literatuur en weer anderen hopen hem in de religie te vinden.

Velen hopen echter ook hun hart, vol onrust en onvrede, door afwisseling en drukke werkzaamheden te bevredigen. Onze tijd kenmerkt zich op een bijzondere wijze door **onvrede**, strijd en tweedracht. Toch is echter nog nooit zoveel over vrede gesproken, geschreven en gediscussieerd als heden ten dage. Toch is de mens er verder van verwijderd dan ooit. Angst en vrees vervullen de mensheid en iedereen vraagt zich bezorgd af hoe het allemaal aflopen zal. Hulpeloos en radeloos staan de grootmachten voor de problemen van deze wereld. Iedereen wil vrede en door verschrikkingen te compenseren en door allerlei pervers vermaak gelooft de mens de uiterlijke vrede te kunnen bewaren. Maar die uiterlijke vrede is als een kaartenhuis in elkaar gezakt zodat uit een 'naast elkaar' onvermijdelijk een vreselijk 'tegen elkaar' ontstaat.

In de laatste 3000 jaar van de geschiedenis van de mensheid zal hoogstens 250 jaar uiterlijke vrede geheerst hebben. Meer dan 8000 (!) vredesverdragen zijn in deze 3 millennia gesloten, die gemiddeld niet langer dan 2 jaar stand hebben gehouden. Steeds weer zijn er oorlog en oorlogsgeruchten geweest, maar nooit zoals in onze dagen. Na de atoombom kwam de waterstofbom. Daarna de kobaltbom, waarvan 10 stuks voldoende zijn om de ganze mensheid van de aardbodem weg te vagen. Zo leeft de mens ondanks zijn hoogste cultuur, beschaving en vorming in voortdurende angst. Echte vrede is niet door verdragen te forceren. Het is ook niet voldoende dat de mens graag vrede wil.

Ook 'goed zijn voor elkaar' of het niet toewensen van kwaad aan de ander is niet voldoende om vrede te bewerkstelligen. Ook de menselijke liefde is geen garantie voor de constante vrede met elkaar zoals bijvoorbeeld de vele ongelukkige en ontbonden huwelijken laten zien.

Wat is ware vrede in deze angstige en onrustige wereld? Klinken de woorden uit Lukas 2:14 'Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde' die God de mens bijna 2000 jaar geleden op de velden van Bethlehem liet verkondigen, niet wat twijfelachtig en onzeker? Waar is de vrede op aarde? Want de toekomst heeft toch meer oorlog dan vrede in petto. Maar de vrede die God de mens belooft is werkelijk meer dan alleen maar een wederzijds begrip of een niet benadelen van de ander. Deze vrede op aarde is niet alleen de vrede van mens tot mens of van volk tot volk. Nee, veel meer heeft God de mens willen schenken, toen Hij vrede verkondigde. Hij heeft de grondslag voor alle vrede gelegd.

De voorwaarde voor de mens om vrede onder elkaar te hebben is: **'vrede met God'**. Dat is de ware vrede; en wie deze niet heeft kan zelf nooit tot vrede komen en ook nooit ware vrede met de naaste hebben.

Satan, de grote vijand van God en van de mens, is de veroorzaker van al het verschrikkelijke en van alle tweedracht hier in deze wereld. Hij heeft er belang bij dat de mensen geen vrede vinden. Het verheugt hem bovenmate dat ze oorlog voeren en verwoesten, vernietigen en in onrust leven. Hij verleidt en verblindt ze, met als gevolg dat ze elkaar in haat en oorlog om zeep helpen. Alleen zo kan hij ze onder zijn invloed houden, want iemand die vrede met God heeft, is uit zijn machtsgebied verdwenen. Zolang de verwoester van alle vrede nog ongehinderd zijn ruinerend werk bedrijft en de mens steeds verder verleiden kan is er geen uiterlijke vrede hier op aarde. In Jesaja 57:21 lezen we: 'De goddelozen, zeg mijn God, hebben geen vrede'.

Ondanks de hoogste geestelijke ontwikkeling leeft de mens in constante angst omdat hij zich in oorlogstoestand met de heilige God bevindt. De mens mag graag over vrede spreken, wenst zelfs eerlijk dat er vrede is, streeft ernaar en spant er zich voor in zoveel hij kan. Maar zolang de mens de innerlijke vrede die de grondslag van alle uiterlijke vrede is niet bezit, zal er hier op aarde van uiterlijke vrede geen spoor te vinden zijn.

Op Golgotha heeft de Heer Jezus de vijand van de vrede overwonnen. Nog steeds loopt de Satan echter vrij rond, maar zijn dagen zijn geteld. En omdat hij dit weet is hij extra gevaarlijk. Hij is echter reeds veroordeeld en de voltrekking van het vonnis is spoedig een feit. Tot op dat tijdstip gaat hij temidden van de mensheid als een razende in haat en verderf te keer. Hij wil zo veel mogelijk mensen met zich in het verderf meesleuren.

Als we een blik in de geschiedenis van de mensheid slaan, zien we dat een en ander hem voortreffelijk gelukt. Maar God heeft voor de mens een weg geopend, toen op het kruis Zijn toorn over de zonde zich ontladde over Zijn Zoon, de Heer Jezus Christus, Die voor elke berouwvolle zondaar die zich wil bekeren vrede heeft gemaakt door het bloed van Zijn kruis (zie Kolosse 1:20). Hij is als Middelaar tussen God en de mens opgetreden, toen Hij als Plaatsvervanger vrijwillig Zijn leven gaf.

Een ieder, die nu met belijdenis van schuld en zonde tot Hem komt en in Hem gelooft heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel. De Heer Jezus heeft schuld en zonde gedragen. Een ieder die in Hem gelooft heeft vrede voor het geweten, vrede met God. Deze vrede met God is de basis van alle wederzijds begrip en vreedzaam samenleven. Zolang deze basis er niet is, is er geen vrede hier op aarde.

Deze vrede kan iedereen krijgen die erkent dat hij zich met God in oorlog bevindt. Hij moet erkennen dat hij een verlorene en veroordeelde is en dat een Ander reeds op Golgotha voor hem de vrede verdiend heeft.

Een belast en bezwaard geweten is in het dagelijks leven al een zware last. Hoeveel te meer tegenover de heilige en rechtvaardige God, Die eenmaal afrekening zal houden. Hiervan bevrijd te zijn betekent werkelijk nu reeds 'vrede op aarde' te hebben.

Bevrijd te zijn van het oordeel van God, geen angst meer te hebben voor de dood en de eeuwigheid, een rustig geweten te hebben geeft rust, vrede en geborgenheid. Maar dit wonderbare geschenk is alleen op Golgotha te verkrijgen. Naast deze vrede **met** God schenkt God de verlost en ook Zijn vrede: de vrede **van** God ; dat is de vrede van het hart in de navolging van Zijn Heer en Meester temidden van de omstandigheden van het leven. Door alle stormen en strijd van het dagelijks leven straalt steeds weer die vrede van God; hij maakt het hart stil, berustend en gelukkig. In alle talen, rassen en naties rusten duizenden mensen in deze vrede, omdat ze burgers van het Rijk van God zijn. Weliswaar overschaduwde het rijk van de duisternis de ware vrede met oorlog, vernietiging, haat en verderf. Maar de Overwinnaar van Golgotha, de Overwinnaar van de verwoester van de vrede, de Heer Jezus Christus, is de Vredevorst en Hij zal zeer spoedig Zijn vrede rijk op deze aarde oprichten.

Zo mag een ieder zich gelukkig prijzen die door het geloof in Hem ware gewetens-vrede heeft. Deze vrede is definitief en kan niet verstoord of afgenomen worden. Hij is verankerd in het wonderbare werk van de Zoon van God op Golgotha. God is door de offerdood van Zijn geliefde Zoon volledig en voor eeuwig bevredigd. Elke gelovige mag met blijdschap zeggen: 'Wij dan, gerechtvaardigd op grond van geloof, hebben vrede met God door onze Heere Jezus Christus' (Rom. 5:1).

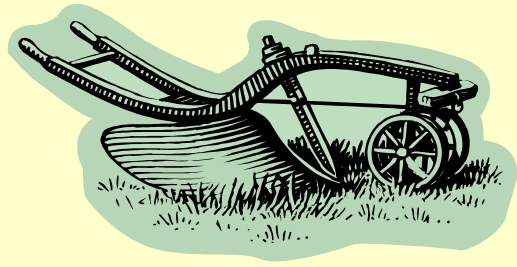
Toch moet de gelovige ook dikwijls vaststellen dat moedeloosheid, onrust en onvrede z'n hart kunnen bedroeven. Hij bevindt zich namelijk nog in een wereld waar de vijanden van de vrede zich veel moeite getroosten om de vrede van het hart te verstoren. Hoe makkelijk lukt hun dit als de zichtbare dingen van deze wereld de eerste plaats in het hart van de gelovige innemen! Werk, zorgen, klachten, ziekte, vermoeidheid, moedeloosheid en ongehoorzaamheid zijn stenen die als hindernissen op het geloofspad liggen en de vrede van het hart in de weg staan. Kleingeloof en gebrek aan moed; liefde tot de wereld en ontrouw verlammen en belemmeren de vrede van het hart. Satan juicht als het hem gelukt de gelovige vreugdeloos en vredeloos te maken.

Maar spoedig komt het ogenblik waarop de gelovige de volmaakte vrede ongestoord genieten mag. Dat zal zijn als de Heer Jezus wederkomt om de Zijnen in te voeren in het oord van eeuwige vrede, in het Vaderhuis. De strijd met de vijand van de vrede is dan ten einde. Daar is de verlossing en de bevrijding van alles wat de weg van het geloof hier op aarde zo dikwijls bemoeilijkt. Dan zal de verlost eeuwig mogen genieten van ware vrede. Geen innerlijke zwakheid kan meer storen en geen uiterlijke invloeden kunnen het hart meer onrustig maken. De gelovige zal in de volmaaktste zin van het woord in het genot van innerlijke en uiterlijke vrede leven.

Deze vrede overtreft elke verwachting en voorstelling. Hij Zelf, de Vredevorst, is in het midden van de Zijnen. Daar is geen oorlog, geen strijd, geen verderf en geen tweedracht. Ook de dood zal er niet meer zijn. De levende hoop op deze vrede vervult nu al elke gelovige met kracht om te volharden, tot dit heerlijke moment is aangebroken.

Wanneer zal er echter hier op aarde eens echte vrede zijn?

Ja, ook op deze aarde zal eens vrede heersen. 'En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren' (Jesaja 2:4).

Maar ook de schepping, vooral de dierenwereld (waarin door de zondeval van de mens de vijandschap gekomen is) zal dan vrede genieten. 'Een wolf zal bij een lam verblijven, een luipaard bij een geitenbok neerliggen, een kalf, een jonge leeuw en gemest vee zullen bij elkaar zijn, een kleine jongen zal ze drijven. Koe en berin zullen samen weiden, hun jongen zullen bij elkaar neerliggen. Een leeuw zal stro eten als het rund. Een zuigeling zal zich vermaken bij het hol van een adder, en in het nest van een gifslang zal een peuter zijn hand steken. Men zal nergens kwaad doen of verderf aanrichten op heel Mijn heilige berg, want de aarde zal vol zijn van de kennis van de HEERE, zoals het water de bodem van de zee bedekt. Want op die dag zal de Wortel van Isaï er zijn, Die zal staan als een banier voor de volken. Naar Hem zullen de heidenvolken vragen. Zijn rustplaats zal heerlijk zijn' (Jesaja 11:6-10).

Duizend jaar lang zullen de mensen hier op aarde in vrede leven. Dan zal op deze met bloed doordrenkte aarde de Vrededorst heersen, nadat de veroorzaker van de **onvrede**, Satan, gebonden is. Maar voordat het zover is heeft de Heere Jezus eerst al Zijn vijanden, die Zijn Woord niet geloofd en daarom geen vrede met God hebben, gedood.

Niemand, die **nu** Zijn aanbod (vrede voor het geweten) van de hand wijst en dus de Heere Jezus niet als persoonlijke Verlosser aanneemt, zal in dit vrededijk ingaan (zie Openbaring 19:11-21).

In het Duizendjarige Rijk zal op een door het oordeel gereinigde aarde eindelijk de uiterlijke vrede heersen, waar de mens vandaag de dag zo naar smacht. God wil zo graag nu reeds ieder mens de innerlijke vrede schenken. Hij wil hem geven aan ieder mens die bereid is te erkennen Gods oordeel te verdienen, en bereid is Zijn genade aan te nemen. Zolang Satan nog de god van deze wereld is en de vrede daar gezocht wordt waar hij niet te vinden is, verkrijgt men de vrede niet.

Vrede op aarde is geen lege belofte maar echte werkelijkheid; maar de mens moet de vrede daar zoeken waar hij enkel en alleen te vinden is: bij de Heer Jezus Christus.

Arthur Schweizer

**De auteur (Duitser van geboorte) heeft de boekjes
'Antwort auf 2x 7 Fragen',
'Weisst du warum?'
en 'Wahrheit Friede Freude' geschreven.
Deze vraag is er één uit een serie van 20 vragen.
Deze komen – vertaald en bewerkt – uit de vermelde drie boekjes.**

**Voor meer evangelisatielectuur verwijzen we graag
naar www.uhwdw.nl!**